

ה"ת 6418/12 - מדינת ישראל - ייחידת להב 433 נגד מוחמד יאסין, אליאס יאסין, אסמאמה יאסין, אחמד יאסין

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 21-12-6418 יאסין ואח' נ' מדינת ישראל ואות'
תיק חיזוני:

בפני	כבוד השופט מיסא זועבי
מבקשת	מדינת ישראל - ייחידת להב 433
נגד	
משיבים	1. מוחמד יאסין 2. אליאס יאסין 3. אסמאמה יאסין 4. אחמד יאסין

החלטה

לפני בקשה המדינה להאריך תוקף הצוויים, למשך 180 ימים נוספים, בהתאם להוראות סעיף 35 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד" פ") ובהתאם להוראות סעיפים 21 ו- 26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") וכן סעיפים 32, 34 ו- 43 לפסד"פ.

רקע

.1. התופסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת נגד המשיבים ואחרים, במסגרת תיק פל"א 451433/2021 בחיפושים אשר נערכו בbatis המשיבים ובחצריהם בתאריך 16.11.21, והוצאו לגבייהם צווי תפיסה שניינו כדי לטובת המבקשת.

.2. ביום 16.11.21 החלה חקירה גלויה כנגד מוחמד זערור המכונה "פרטיק" ושותפי הפליליים העיקריים, אשר על פי החשד קשו קשר לביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, עבירות מס וubarot lifi חוק איסור הלבנת הון. חלק מהחשודים נערכו, מעצרם הוארך מעט לעת, עד ליום 10.12.21 עת שוחרר החשוד המרכזי האחרן. המשיבים כאן, אף הם חשודים בפרשה.

.3. הבקשה מתיחסת לרישימת התופסים המפורטת בספח א' לבקשת ומיכלה 59 פריטי תפוס הכללים: נדל"ן, רכבים, כספים מזומנים, כספים בחשבונות שהופקו לחשבון המשטרה, מסמכים, R-DISK ומטען WAINK , טלפונים ניידים, פנקסי המוחאות, ספחים של פנקסי המוחאות, המוחאות, מחשבים, משקפי שימוש (שנטען כי ניתן להסבירם).

עמוד 1

- המבקשת טענה כי על פי החשד, אשר התחזק מאד מאז המעבר לחקירה גלויה, החסודים פועלו בקשר פלילי לפתיחה חברות קש, הפצת חשביות פיקטיביות ומתן הלוואות בריבית. חלק מההעברות ובפרט עבירות הלבנתה הanton בוצעו באמצעות ניכוי שיקום אצל נותני שירותים פיננסיים (נש"פ) שונים וביניהם בנש"פ הרשום על שמו של משב 1. המשיבים 4-2 בניו של משב 1, שמשו כעובדים /או מנהלים בנש"פ כאמור, במהלך התקופה הרלוונטית לחקירה. .4
- המבקשת הבירה כי מדובר בפרשיה מסווגת, רחבה היקף הן מבחינת העבירות ומרובת מעורבים וחסודים, הנחקרת כמקרה אחת, וזאת לאור אופי העבירות, ומשך תקופת ביצוען. החקירה מתנהלת בצוות חקירה מיוחד (צח"מ) משותף עם רשות המסים ומלווה על ידי הפרקליטות, נחקרת כמקרה אחד ועודינה מתנהלת, כאשר מבצעות פעולות חקירה מהותיות וטכניות אחד, על כן נתבקשה הארצת החזקת התפוסים ב- 180 ימים על מנת להבטיח מימוש חילוטו של הרכוש התפוס לפי הוראות חוק הלבנתה הון והפסד"פ. .5
- במסגרת הדיון שהתקיים בפני, חזרה המבקשת על בקשה להאריך תוקף תפיסת התפוסים המצויים בספק א' לבקשה. נטען כי החשודות כנגד כל אחד מהמשיבים התחזק, הרכושמושא הבקשה הינו רכוש בר חילוט. עוד נטען, כי שוויו של הרכוש התפוס נופל משמעותית מהיקף העבירות המיוחסota לממשיבים ומownerם במיליארדים. .6
- בעיקר הטען שהוגשו על ידי בא כוח המשיבים ובהשלמת הטיעונים בעלפה, התנגדו המשיבים לבקשתו. נטען כי אין לממשיבים בכלל ולמשיב 1 בפרט, נגעה לעבירות המיוחסota להם. העבירות בוגרדים למטר הדיווח, גם אם יוכחו, הין במדד החומרה הנמור בחוק לאיסור הלבנתה הון. נטען עוד כי, החשד המוכחש, נוגע לפעולות ניכוי שיקום של לקוח הקשור לנש"פ, שככל ובוצעה הרוי שבוצעה ללא ידיעת וסיע המשיבים, בעוד שעסקין בעסק ותיק, הפועל מזה שנים ושרות לקוחות רבים ותרם לציבור. באשר לשווי העבירה, חלק בא כוח המשיבים על ההיקף המוערך וביקש שבית המשפט יתן דעתו כיצד הערכת המבקשת לשווי בסך 8 מיליון ל"ן בתחלת החקירה, הפקה למיליארדים. עוד נתבקש בית המשפט ליתן דעתו האם פעולות החקירה שבוצעו ואלה שבוצעו קשורים לממשיבים. נטען עוד כי היutrנות לבקשתו, וב證ש על אי השבת המוחאות שנפתחו, השיקות ללקוחות עסק הנש"פ והכספי המזומנים, הסבו ועודין מסיבים למשיבים נזק כלכלי אונוש ובلت היפר ווביל ל夸ירסתם הכלכלי של המשיבים. יתרות הזכות, שהועברו לבקשתו, היו והינם "צינור חמוץ" לפעולות העסק באשר אין עסקין בכיספים אישים של המשיבים, אלא בהמוחאות שנפרעו בחשבונות המשיבים לאחר שהתקבלו כדי מלוקחות העסק שאינם קשורים כלל ועיקר לפרשייה. הלכה למעשה, המשיבים מוצאים עצמן כמו שאייבדו כספו הנדרש חלק מפעילותו של העסק שננותן שירותים פיננסיים. בנוסף, נטען כי התפיסה אינה מידתית על כן יש להסביר את הרכוש התפוס למצוער, להסביר כל יתרות הזכות הקשורות להמוחאות וכיספים שניתנו למשיבים על ידי צדדים שלישים ואילו יתרות הרכוש תיוותר תפוסה ברישום בלבד. .7

בא כוח המבקשת השיב על כל הסוגיות בחלוקת שהתעוררו, ואשלב חלק מטעמוני בהכרעה .8

דין והכרעה

- .9. סמכות התפיסה נועדה להבטיח את החילוט העתידי, אם וכאש ירשע החשוד, והוא כרוכה בפגיעה בזכויות הקנייניות של החשוד. כשהנד איתה הפגיעה עומדת האינטרס הציבורי בחילוט העתידי. על כן, שומה על בית המשפט הדן בבקשתו לשקל בכל שלב את הצורך בהמשך התפיסה לצורך הגשתה תכליתה ולאין אינטרס זה אל מול הפגיעה בזכות הקניין, ש策ריקה להיות לפי חוק, במידת הצורך ותכלית ראייה, ובשים לב לחלוף הזמן מעת התפיסה ולהתmeshות הפגיעה ולחזקת החפות העומדת לחשוד (בש"פ 302/06 **חברת לרגו בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (12.3.06)).
- הן בבחינת סיכוי ההרשעה וסיכוי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם לחשוד וחלופות תפיסה אפשריות.
- .10. כאשר נבחנת בקשה לתפיסה או החזרת רכוש, מצויה בית המשפט להגביל מידת הפגיעה ברכוש למינימום הדרושי (רע"פ 4526/18 **שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (5.08.18) (פסקה 17)). לפיכך אם ניתן לנתקות אמצעים "חלופיים" שדי בהם כדי להבטיח את אפשרות החילוט או השגת תכליתו בעtid, תוך פגעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש, יש להעדיף על פני סعد זמן של תפיסת הרכוש וchezקתו עד תום ההליך המשפטי (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבן** [פורסם ב公报] (31.10.07) (להלן: "**ענין סיטבן**").)
- .11. במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט עליו להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההיפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשבבים, תוך שבית המשפט משווה לנגד עניין בכל עת את חזקת החפות העומדת למשבבים, שבשלב זה הם בוגדר חשודים בלבד (ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים** [פורסם ב公报] (18.04.18)).

מן הכלל אל הפרט

- .12. לאחר שענייתי בטענות הצדדים שהוגשו בכתב ושמעתה את טיעוניהם במהלך הדיון בפניי וכן לאחר עיון בתיק החקירה ובדוחות הסודים שהוגשו לעוני, נחה דעתך כי חומרה החקירה מבסיסים חדש סביר מבוסס, הקשור את המשבבים לביצוע העבירות המียวחות להם, לרבות ביצוע עבירות של קשרת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה, רישום כוזב במסמכי תאגיד, השמתת הכנסתות בمزיד, אי עמידה במשפט הדיווח ועבירות הלבנתה הונן, כי העבירות המียวחות בוצעו, וזאת בהתחשב בשלב בו מצויה החקירה.

- .13. אצין בהקשר זה כי לא נעלמה מעוני העובדה כי משיב 4 טרם נחקר, וראוי כי חקירתו תבוצע בהקדם, יחד עם זאת מעון בחומר הגולמי שהוצג לעוני, לרבות חקירת המשיבים 1-3, חקירת חסודים אחרים, עדויות ומסמכים רבים אחרים, עלולה כי עצמת החשד נגד המשיבים בכלל ומשיב 4 בפרט קיימת ושירהה. התשתית הריאיתית אשר הוצגה לעוני אינה דלה כלל ועיקר, כמו כן ובניגוד לנטען, אין עסוקין בעבירות במדד חומרה נמוך. כפי הידוע,טרם התקבלה החלטה על הגשת כתב אישום (אם בכלל), יכולת הפירוט בהחלטה כאן הינה מוגבלת עד מאד, ו邏輯ically, בין היתר, לחומרה החקירה הגולמיים ולדו"ח הסודי. סבורני כי, די בתשתית הריאיתית שהונחה לפני כדי לבסס קיומו של חשד סביר. בנוסף, לא שוכנעתי כי היחידה החקירת שקטה על שמריה אלא ניצלה את הזמן כראוי לצורכי חקירה וביצעה עשרות פעולות בכלל וכאליה הנוגעות למשיבים בפרט.
- .14. משקבעת כי מתקיים חשד סביר, הרי שקיים אינטרס ציבורי בתפיסה הרכוש, לצורך חילוט העתידי, ככל שיוגש כתב אישום נגד המשיבים, אינטרס זה גובר, בשלב זהה, על האינטרס האשטי פרטיו של המשיבים. עוד נתתי דעתך לcker שהתפיסה מידתית בנסיבות העניין (ע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (19.08.19); בש"פ 20/1093 **דבש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], (14.02.2020)).
- .15. כאמור, בא כוח המשיבים חלק על מידות התפיסה בהקשר לסכום החילוט העתידי, ככל שייקבע. לגישתו, גם אם יורשו המשיבים ביצוע העבירות המוחסנות להם, כאשר הסיכוי לכך לשיטתו הינו אפסי, הרי שאינו זה סביר כי היקף העבירות מגיע למליארדים. עיר שמלבד טענה כללית, לא נימק בא כוח המשיב טיעוני לעניין היקף העבירות. יחד עם זאת, לנוכח הפער בהיקף כפי שנטען על ידי המבוקשת בתגובהה לשחרור התפוסים מיום 09.12.21 (8 מיליון שקלים), גם שהסכום התעדכן במעמד הדיון כפי שהוצג בדו"ח הסודי לעיון בית המשפט ביום 13.12.21 (13), לעומת היקף הנטען כiom (מליארדי שקלים) מצאתי להתייחס לטענה זו.
- .16. בתמצית אצין, כי לשיטת המבוקשת, מועד התגבשות העבירות הינו בעת קבלת הרישיון ו邏輯ically, כל מחזורי הפעולות בנש"פ באותה שנה מהוות את היקף העבירה. במקורה דן, על פי החשד, בין השנים 2020-2021 המשיבים ביצעו עבירות על מטר הדיווח, ولكن היקף העבירות המוחס למשיבים מהוות את סך כל המחזורי הפעולות לשנים אלה. זאת לצד ביצוע עבירות אחרות של מרמה, שימוש במסמכים מזויפים, ומסירת מידע כוזב במטרה שלא יהיה דיווח.

- .17. לאחר עיון בחומרה החקירה שהועברו לעוני ובפסיכה, מצאתי לדחות טענות המשיבים, בשלב זה של ההליך, לפיהן היקף העבירות נופל מהיקף התפיסה, זאת לנוכח הראיות שהוצגו לעוני וגם לנוכח התכליית המובהקת של החילוט, אשר נועדה ל"הוצאה בלעו של גזלן מפיו" (ע"פ 7480/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, [פורסם בנבו] (18.05.98) עמוד 410). גם אם לא תתקבל טענת המבוקשת בסופו של יום, כי היקף העבירה מהוות כל מחזורי הפעולות בנש"פ בשנים 2020-2021, ואני מתכוונת לקבוע מסמורות בעניין זה, בשלב כה מוקדם של ההליך למtan סעד זמני, כעולה מחומרה החקירה, היקף

העבירות המיחסים למשיבים, ואשר קיימן לגבי **חישד סביר**, הינו עצום.

18. באשר לטענת המשיבים לפיה החישד נוגע, לכל יותר, לפעולות הפלילית של לקוח הקשור לנש"פ, שככל ובוצעה הרי שבוצעה ללא ידיעת וסיווע המשיבים, בעוד שעסקין בעסק ותיק, הפעול מזה שנים באופן כשר ומשמעותי לרבים, הרי שטענה זו אינה עולה בקנה אחד עם מטרות חוק אישור הלבנת הון ומילא אין מקום לאבחן בין סכומי הכספי שמקורם בעבירה והם מהווים "רכוש אסור", עם סכומי כסף "cash", אשר על פי הנטען מקורם בפעולות גיטימיות במהלך העבודה השגרתי. בע"פ 7/07 2333 **שלמה תענך נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (10.07.12), נדחתה הטענה כי יש להתחשב בתקבולים שקיבל אחד המערערים שם בגין עבירה שבוצעה על ידו כדין ואין להורות על חילופם. נקבע כי שעה שסכום כסף שמקורם בעבירה והם מהווים "רכוש אסור" כמשמעותו בסעיף 3(א) לחוק אישור הלבנת הון "עורבבו" עם סכומי כסף כשרים, שמקורם בפעולות גיטימיות, ונטמעו זה בהזה והתמצאו זה תוך זה, לא ניתן עוד להבחין בין הכספי "הנקוי" והכספי "המלוכלך" ומתחיבת המסקנה לפיה סכום הכספי כלו מהו "רכוש אסור" אשר ניתן לחלתו (פסקה 265). גם בע"פ 07/07 4980 **כהן נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (10.11.04) נקבע כי יש לראות בתקבולים כולם "רכוש אסור" וכפועל יוצא מכך ניתן ל החלטם במלואם (פסקאות 35-37).
19. ראו עוד בש"פ 5723/14 **טולוטו שיר נ' משטרת ישראל** [פורסם ב公报] (14.11.03), שם נקבע:
- "באשר לסוגיות גובה הסכומים נושא העבירה, אכן הלה היא כי 'בלעו של גזל' משמעו הכספיים בהם בוצעה העבירה ולא ה'عملיה' שנגזל כל עבריין אגב ביצועה..." (פסקה 12).
20. דברים דומים, נקבעו על ידי בית המשפט העליון בע"פ 6145/15 **רונאל פישר נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (15.10.25) ולפייהם:
- "...חוק אישור הלבנת הון נועד להתמודד עם מקורות המימון של פעילות עברינית מאורגנת ומתוכמת. לשם כך, החוק מאפשר לחייב מל宾 הון רכוש בשווי הרוכש בו בעבירה העבירה כולה, גם אם הסכם אותו קיבל המלבין כעילה על פעולותיו היה נמור יותר..." (פסקה 23).
21. בע"ח (מרכז) 16-01-55233 מדינת ישראל נ' מאיר נחמני, [פורסם ב公报] (16.04.04) בית המשפט קיבל את בקשה המדינה למתן צו זמני ברכוש של נאשם שהואשם, בביצוע פעולות על מנת לגרום לדיווח לא נכון לרשות להלבנת הון, בכך שרשם המוחאות תוך יצירת מצג שווה ביחס להנחיים, ודיווח דיווח כוזב, הנסמך על הצהרות כוזבות שניתנו לו לעניין זהות מקבל תמורה המוחאות. נפסק באשר לסוגיות גובה הסכומים נושא העבירה, כי 'בלעו של גזל' משמעו הכספיים בהם בוצעה העבירה ולא ה'عملיה' שנגזל כל עבריין אגב ביצועה.
22. בע"ח (מחוז-ח'י) 15-03-19927 מדינת ישראל נ' כעכוש [פורסם ב公报] (15.09.19), נקבע שכאשר מדובר בעבירה של עשיית פעולות ברכוש על מנת שלא לדיווח, או על מנת לדיווח לא נכון,

לפי חוק איסור הלבנת הון, די בכך WHETHER בידי המדינה ראיותلقאהר לכך שבכיספים שנטפסו נעשו פעולות כדי להימנע מדיווח או כדי לדוח דיווח לא נכון ואין צורך להוכיח איזה חלק מהכיספים הוא שוג בעבירה.

.23 גם בע"פ 3725/19 **מדינת ישראל נ' מוחמד זידאן** [פורסם בנובו] (27.01.20) נקבע באשר לחייב, לפי סעיף 21(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון ולהלכה הפסקה, כי היקף הרכוש שהוא בר חילוט הוא בשווי הרכוש בו נעברה עבירת הלבנת ההון והוא אינו מוגבל אך לתקבולי העמלות שהגיעו לידי המערערים.

.24 בדנ"פ 2168/20 **ירון בלואו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (17.06.20) דחתה כב' הנשיאה חיות, בקשה לדין נוסף בפסק הדין בע"פ 6339/18 (הפרשה נסבה על תיאום מכרזים לביצוע עבודות גיזום עצים באזוריים שונים בארץ), בגין נפקד כי יש לכלול במסגרת הרכוש שהינו בר חילוט לפי סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון את כלל הרכוש שנעבירה בו העבירה, ולא רק את הרוח שהשיג העבריין בשל כך.

.25 לסייעם, יישום ההלכות לעיל, בשינויים המחויבים לעניינו, לנוכח מהות העבירות המיוחסות למשיבים, ובזהירות הרואה שעל בית המשפט להפעיל בשלב זה של ההליך, מקום שהחקירה טרם הסתיימה, כאשר אין זה נכון לקבוע מסמורות בנדון בגיןה של הבקשה המתמצה בסעדי זמני, ויש להותר את הדיון בשלב החילוט הتسويי, הביא אותו למסקנה כי החשד הסביר מבסס ביצוע עבירות בהיקף עצום. גם אם יתברר בסופו של יומם, כי היקף העבירה אינו מגיע כדי מיליארדים, היקף העבירות שהוצג לעוני, מגיע בחישוב זהיר, לכל הפחות, לעשרות מיליוני שקלים. היקף זה עולה בהרבה על סכום התפיסה, שכן כעולה מחומר החקירה, סכום התפיסה לגבי משיב 1, מסתכם ב- 14,832,874 ₪ כולל 1,809,500 ₪ (נדלי"ז), 000 760,000 (רכבים), 11,574,734 ₪ (חשבונות), 477,150 ₪ (חשבונות) ועוד 21,490 (מחאות). ואילו לגבי משיב 2 מסתכם ב- 150,000 ₪ לערך הכלול, 148,000 (רכבים) ועוד 3,286 (חשבונות). באשר למשיב 3, מסתכם ב- 4,995 ₪ (חשבונות) ולגבי משיב 4, מסתכם ב- 739,284 ₪, מהתוכם 185,000 ₪ (נדלי"ז), 364,000 (רכבים) ועוד 190,284 (חשבונות).

.26 אזכיר בהקשר זה, כי הסמכות להורות על חילוט של רכוש, לפי סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, אינה מוגבלת לחילוטו של "הרכוש האסור" בלבד. סמכות החילוט משתרעת על רכוש מתוך רכושו של הנדון בשווי של רכוש העומד בתנאי סעיף 21 לחוק.

.27 באשר להמחאות, ב"כ המשיבים כיוון עיקר תגובתו להחרגת המוחאות על סך כ- 11,000,000 ₪, מגדרה של התפיסה לצרכי חילוט, שכן הן שייכות לשיטתו לצדדי ג' (לקוחות של הנש"פ) ומשכך מנועה המבוקשת מלעתור לו זמני ברכוש בעניינים. נתען בתגובה, ובמהמשך גם בעל פה, כי תפיסת המוחאות הסבה ועדין מסבה למשיבים נזק כלכלי אנוש ובلتוי הפרק. מדובר בהמחאות שנפרעו בחשבונות המשיבים לאחר שהתקבלו כדין מליקות העסק שאינם קשורים כלל ועיקר לפרשה.

המבקשת חלקה על טיעוני המשיבים וטענה כי המחאות שיקות לנש"פ ולא לצדי ג', וטענות המשיבים אינה מתיחסת עם חומר החקירה בתיק.

.28 אכן, טענות המשיבים לעניין המחאות נטנו בועלם, ולא הובאו ראיות לתמיכה בטיעוניהם כאשר מנגד עומד חומר הראות שהוצג לעוני (מן החקירה בתיק ובדגש על החומר שסומן על ידי - מ/1). אצין כי תכליתו של חוק איסור הלבנת הומח'יבת לאפשר המשך תפיסת המחאות לצורך חילוט עתידי.

.29 כאמור, אין חולק כי תפיסת נכס לצורך חילוט עתידי כרוכה בפגיעה בעל הקניין אשר הליך החקירה בעניינו טרם הסתיים ומילא לא נקבעה אשמתו. יש גם לשקל את אלמנט משך הזמן ואת התאריכות ההלכים המשפטיים (רע"פ 6709/15 **דונה Shiroti נמל ולוגיסטיקה בע"מ נ' משתרת ישראל** [פורסם בנבז] 21.01.16)). ברם, מנגד, עומד האינטэрס הציבורי המחייב ביצוע איזון הולם בין לבין הפגיעה בזכויות בעל החפש. בענייננו, בנסיבות המקירה דין ובהתחשב בחומרת העבירות, מרכיבות החקירה והסתעפותה, ובזיקה בין המחאות שנתפסו לבין העבירות המיוחסות למשיבים, לא השתכנעתי כי הפגיעה הנבעת בידיים או בצדדים שלישיים ואשר לא הוכחה, ובשים לב לשך הזמן שחלף ממועד התפיסה, מבאים לשינוי נקודת האיזון בעת זהו (בש"פ 584/09 **קריסטל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבז] 15.02.09)). (ראו והשוו: עניין סיטפון, פסקה 52).

.30 תפיסתן של המחאות עודנה הכרחית להגשה המטרה לשמה הן נتفسו, זאת בהדרי חלופה אחרת שפגיעה בידיים פחותה ואשר ניתן להגישים דרך את מטרת התפיסה של המחאות. לעומת זאת, בצל הביקורת השיפוטית שהופעלה על ההליך זה (ראו החלטה מיום 13.12.21), ובהינתן חומר הראות שהוצג לעוני, סבורני כי טרם השתנה נקודת האיזון שיש בה כדי להביא לדחיתת הבקשה להארכת תוקף התפוסים.

.31 באשר לטענת המשיבים, כי עסוקין בתפיסה בלתי מידתית, אשר פוגעת בידיים ועלולה להוביל לחורבןכלכלי. שקלתי בהקשר זה, את כלל השיקולים, לרבות הערכת מידת הצורך בהותרת התפוסים בידי המשתראה, בהתאם לעוצמת התכליית שהtapisa נועדה להשיג; מתן עדיפות לסיטום החקירה; מרכיבות החקירה והסתעפותה; היבטים שונים הנוגעים לטיבו של החפש מבחינת בעל הקניין; הפסול החוקרי בהחזקתו; מידת נחיצותו של בעל הקניין בחפש; המחאות שעל פי הנטען נמסרו במסגרת עסקאות כשרונות; הנזק שנבען כי נגרם בידיים ולצדדים שלישיים משלילת החזקתם בהמחאות טרם הסתיים ההליך המשפטי, משך הזמן בו מוחזקים התפוסים בידי המשתראה, והגעתי למסקנה שלא ניתן לומר כי מדובר בבקשת בלתי מידתית המצדיקה התרבותות. לא נעלם מעניין שעסוקין בשלב ראשוני של ההליך, טרם הגשת כתוב אישום, כאשר מדובר בחשדות בלבד, כאשר יש לשמור על האיזון העדין שבין זכות הקניין של המשיבים וחופש UISOKIM, אל מול האינטэрס הציבורי והצורך להבטיח כי גזר דין הכלל חילוט כספי העבירה, בהינתן העמדה לדין והרשעה, יוכל להתmesh.

סיכום

.32. לזאת אוסף כי הטענות לקריסה כלכלית של המשיבים, נטונו בכספיות ולא תימוכן. המשיבים לא תמכו טיעוניהם בראיות כלשהן בדבר הנזק שייגרם להם, לנש"פ או לצדדים שלישיים. משכך, לא התרשםתי כי המשך תפיסת הרכוש עלולה להוביל לקריסתם הכלכלית של המשיבים, להבדיל מקרים כלכלי שודדי פוגע ברוחותם באופן כללי. אולם, בשים לב להיקף העבירות הנטען ושוו התפסים מנגד, הרי שעסקין בתפיסה מידתית ואין מקום להורות על ביטולה.

.33. באשר ליתר התפסים לרבות מחשבים, טלפונים מסמכים ועוד לא מצאתי להורות על השבתם למעט הפריטים שהסכמה המבוקשת להשיבם בשלב זה. באשר לטלפונים ולמחשבים, עם מיצוי תוכרי החקירה, יש להשיבם למשיבים. על היחידה החוקרתקדם בעילות פעולות החדרה לטלפונים הנידים שטרם בוצעו, ומיצוי תוכרי החקירה לטלפונים ולמחשבים שהועתקו ולהשיב אותם לאחר תום ביצוע הפעולות למשיבים, בכפוף לכך שהעותקים המצויים בחזקת המבוקשת זהים למקור, וכי לא יעלן טענות בענין כלל הראה הטובה ביותר. בהקשר זה ובஇזון שבין צרכי החקירה לצרכי המשיבים לעשות שימוש בטלפונים ובמחשבים שלהם, מצאתי להעדי' את האינטראס הציבורי של חקר האמת.

.34. לאחר שערכתי את האיזונים הדריכים לעניין, מצאתי כי בשלב זה, לאור עצמת החשד המבוסס על חומריה ובהתחשב בקצב התקדמות החקירה ובדגש על פעולות החקירה הרבות אשר בוצעו מתום מעצרם של החשודים ביום 25.11.21 ועד היום ולפעולות החקירה המבוקשות, וכן בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכוי הרשעה וחילוט בתום ההליך, יש לאפשר למבוקשת להמשיך ולהחזק את התפסים כאשר שווי התפיסה נופל באופן משמעותי מהיקף העבירות המיוחסות למשיבים. ראו והשוו: ע"פ 16/1872 **ניסים דז'לדי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.05.17); ע"פ 17/7701/17 **אוקסנה סנדLER נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.10.17); ע"פ 4143/17 **ח' מחד עabd נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.08.18). שם נקבע כי ניתן לאפשר החזקת תפסים בשווי מלא העבירות המיוחסות למשיבים (لتפיסה זמנית בשווי העבירות כולה ולהילוט בשווי מלא העבירות)).

.35. עיון ברשימה פעולות החקירה שנוטרו לביצוע, מצדיק את הארכת תקופת התפיסה למשך 180 ימים נוספים, על כן אני נערתת למלא התקופה המבוקשת.

.36. לסיום, אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפסים למשך 180 ימים נוספים שמנינים מיום 16.05.22.

המציאות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

חומריה חקירה יוחזרו למבוקשת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 ביולי 2022, בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 ביולי 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 9

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il